

[Thor kil Kristensen.]

Derimod kan vi efter omstændighederne medvirke til gennemførelsen af lovforslaget vedrørende forlystelsesafgiften. Forholdet er jo dette, at når man stryger de 10 pct.s forhøjelse i afløsningstilsvaret, som omegnskommunerne skulle have betalt efter de oprindelige forslag, kommer centralkommunerne til at mangle disse penge; det kan derfor siges at være rigtigt, at man ad anden vej søger at holde centralkommunerne skadesløse for dette tab, og det er det, der er hensigten med lovforslaget vedrørende forlystelsesafgiften. Vi finder, at når man skal have en sådan skadesløsholdelse, er det bedre, at det sker som her efter faste regler end, som det ved ændringsforslag til det første lovforslag blev foreslået, i form af en forhøjelse fra 2 til 5 mill. kr. af det årlige beløb til vanskeligt stillede kommuner, et beløb, der har et tilfældigt og delvis almissegigt præg.

Vi kan derfor medvirke til gennemførelsen af det sidste af lovforslagene, der er omhandlet i betænkningen, og jeg skal anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene til dette sidste lovforslag.

Poul Møller: Også jeg har grund til at beklage mig over den behandlingsmåde, disse lovforslag har fået. Vi står atter over for i denne samling at skulle behandle et stort og omfattende lovgivningsområde, uden at tinget har fået den fornødne tid dertil.

Udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, sagde, at vi havde fået disse lovforslag forelagt allerede den 5. december, men måtte for så vidt erkende, at de kun har været under behandling i ca. 1 måned, fra folketinget begyndte sit arbejde efter juleferien og frem til det tidspunkt, da betænkningen skulle afgives. Jeg er fuldstændig enig med de ærede medlemmer, der har udtalt, at en sådan kommunal skattereform, som man her vil prøve at gennemføre, burde være grundigere forberedt, end tilfældet har været. Man burde fra regeringens side på en bedre måde have afvejet de forskellige kommunegrupperes interesser, end man har gjort. Vi fik nogle forslag, som absolut ikke var gennemarbejdet, og størstedelen af udvalgsarbejdet måtte derfor bestå i at stille

spørgsmål og få dem besvaret. Først ca. 8 dage før betænkningen blev afgivet, havde vi så meget materiale, at vi kunne få et klart billede af lovforslagenes virkninger for de forskellige kommuner. Men samtidig kom regeringen med nye ændringsforslag til disse lovforslag, ændringsforslag, som gjorde, at helheden blev endnu mere uoverskuelig, og at der slet ikke blev givet tid til at gå i detaljer med hensyn til lovforslagenes virkninger over for de enkelte kommuner. Jeg vil også gerne understrege, at samtlige kommunale organisationer har henvendt sig til udvalget og protesteret imod, at man har taget så lidt hensyn til deres interesser, som tilfældet er. Jeg ved godt, at den højtærede finansminister har kaldt det for et udslag af tidens protestsyge, men jeg tror alligevel, man skal regne med — også inden for socialdemokratiet — at der inden for samtlige disse kommunale organisationer sidder socialdemokratiske tilidsmænd, som et liv igennem har arbejdet for deres parti inden for det kommunale arbejde, og som nu er kommet til den overbevisning, som disse protester er udtryk for. Jeg tror ikke, at det blot har været udslag af protestsyge, når disse borgmestre og sognerådsformænd fra socialdemokratisk styrede kommuner er kommet til os og har sagt, at disse love går det simpelt hen ikke an at gennemføre. Jeg tror, det har været efter moden overvejelse og på grundlag af en virkelig overbevisning, at de er kommet. Det er jo faktisk ret vanskeligt at se, hvad der opnås ved denne reform. Det hele bliver heller ikke mere overskueligt, når man ser de besvarelser, som indenrigsministeriet har givet på de kommunale organisationers henvendelser. Jeg tænker bl. a. på det store arbejde, Den danske Købstadforening har lagt i den henvendelse, den rettede til udvalget, i alt det talmateriale, vi fik; og så får de fra indenrigsministeriet at vide, at man i og for sig mener, det er forkert på en lang række områder. Jeg tror, man må regne med, at disse købstadkommunale organisationer har lige så godt indblik i købstadkommunernes økonomi, som man har i indenrigsministeriets departement. Det er heller ikke blevet lettere for os andre at tage stilling til disse lovforslag, ved at købstadkommunerne og deres organisationer og Foreningen „Bymæssige Kom-